

Васильєва М.О., студентка

Денисенко М.П., д.е.н., професор

Київський національний університет технологій та дизайну

ЯКІСТЬ ТА ДОСТУПНІСТЬ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

На сучасному етапі відбувається багато змін у всіх сферах життєдіяльності суспільства, перехід від одного його якісного стану до іншого, з більш високими вимогами, де знання будуть основним ресурсом, що забезпечує його розвиток і реальну конкурентоздатність. Відбувається процес повномасштабного становлення епохи знань, формування інформаційного високотехнологічного суспільства за принципово новою філософією відносини. Очевидним уже є той факт, що виграють саме ті країни, які пріоритетом вибрали подальший розвиток науки, освіти, науково-дослідних програм та підвищення їх якості [1].

Під пріоритетними принципами розглянемо якість, доступність й відкритість освітніх послуг в нашій країні. Перебуваючи на початку освітнього шляху, мало хто з нас точно зможе сказати, чим же він хоче зайнятися в житті і яка спеціальність йому потрібна. У підсумку, основним при виборі напряму в навчанні є бажання "вижити" або "підстрахуватися", що небезпечно серйозними помилками, на виправлення яких часом просто вже немає часу, адже, відучившись 5-7 років, не кожний зважиться переучуватися. Для нашої країни дана проблема є особливо гострою: з одного боку, українське населення дуже добре усвідомлює значимість і переваги, надавані вищою освітою. Бажання мати вищу освіту підтверджується й ростом студентів у нашій країні. Нам треба радіти такій тязі до знань. Але з іншого боку, три чверті випускників вишів не працюють за обраною спеціальністю, та й на ринку праці усе ще існує недолік кваліфікованих кадрів.

Якість й доступність освіти є пріоритетними не тільки для споживачів освітніх послуг, але й для держави. Вирішення проблем, пов'язаних з даним питанням, належить до основних напрямів державної політики в освітній сфері.

Не існує універсальної теоретичної формули та моделі рівного доступу до якісної освіти. Реалізація цього суспільного принципу завжди має конкретно-історичний вимір[2].

Сучасна наука визначає якість освіти як сукупність соціальних норм та вимог до особистості, освітнього середовища, у якій відбувається її становлення і розвиток, удосконалення системи освіти, за допомогою якої людина здобуває певні знання й навички [1].

Якість освіти це категорія, що за своєю сутністю відображає різні аспекти освітнього процесу – філософські, соціальні, педагогічні, політичні, демографічні, економічні [3].

Можна підкреслити деякі фактори, які забезпечують якість освіти в Україні, а саме:

- насамперед, доступність освітніх послуг, що пов'язана із розташуванням освітніх установ та репутацією даної освітньої установи;
- високопрофесійну підготовку викладачів, особливо їхні особистісні якості, такі як відповідальність, принциповість, толерантність, порядність, професійна етика;
- відповідність програм та навчально-методичного процесу з навчальних дисциплін сьогоденним вимогам;
- відповідна до сучасних вимог система контролю й оцінювання рівня знань учнів, студентів;
- відповідне матеріально-технічне забезпечення навчального процесу, а також забезпечення науковою літературою, що відповідає вимогам сучасної науки, як вітчизняної, так і закордонної;
- використання в навчально-виховному процесі сучасних наукових інноваційних технологій;
- участь викладачів і студентів у науково-дослідній діяльності та співробітництво з іноземними викладачами, ученими.

Отже, щоб Україна могла впевнено себе почувати у світовому співтоваристві й успішно конкурувати на ринках, необхідно збільшити частку

наукомісткої продукції, сформувати конкурентну інноваційну інфраструктуру (розвинуті фінансова, фондова, банківська системи, товарні біржі, законодавча і нормативна бази).

Треба зазначити, що проблема доступності якісної освіти в останні роки здобуває нових ракурсів. У «середньому» вища освіта стала доступнішою, але для конкретного випускника школи, наприклад, важлива доступність саме того навчального закладу, в якому він бажає отримувати вищу освіту. І цілком можлива така ситуація, що обраний ВНЗ для нього доступнішим не став. Тому прийшов час не просто шукати методи підвищення доступності освіти як такої, але, нарешті, переходити до "конкретики" і оцінювати, скільки випускників хоча й вступили до вищих навчальних закладів, але мети своєї не досягли.

Інакше кажучи, мова починає йти не стільки про обсяг вищої освіти, скільки про її структуру, а структура, що дуже помітно, при відповідності обсягу не відповідає запитам і очікуванням населення. Не відповідає вона й потребам ринку праці, роботодавцю.

Висновок. На перший план висувається потреба формування демократичного, відкритого суспільства, яке шанує права людини в найвищій мірі, в тому числі право на освіту. В цих обставинах суспільно справедливий доступ до освіти стає необхідною умовою демократії, яка повинна характеризувати сучасні суспільні відносини в країні. Тому слід скрупульозно дотримуватись засад демократії – свободи, справедливості і солідарності – для спільного добра. Україна знаходиться у фазі будівництва демократичної суспільної системи, в якій існують вже необхідні правові основи демократії, але вдосконалення цієї системи формуватиметься ще протягом багатьох десятиліть. Забезпечення доступності та якості української освіти має стати пріоритетом державної політики України.

Список використаної літератури :

1.Луцишин З.О.Роль класичних університетів у підвищенні якості вищої освіти/Філософія.Політологія.2010

2.Гриценко М.В. Філософський вимір рівного доступу до якісної освіти в Україні. [Електронний ресурс].– Режим доступу до матеріалу :http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Kis/2010_2/8.pdf/

3. Хлебнікова Т.М. Кваліметричний підхід до вивчення якості вищої освіти. [Електронний ресурс].– Режим доступу до матеріалу : http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/ttmuo/2011_5/26.pdf